

БИЛТЕН

СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА
ЗА ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

3/март 2013.
Година LIII
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
И ПРИВРЕДЕ

Б И Л Т Е Н
СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА
ЗА ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 3
март 2013.
година LIII
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА И ПРИВРЕДЕ
БЕОГРАД

Оснивач и издавач
Министарство финансија и привреде Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20
www.mfp.gov.rs

(Оснивачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
мр Млађан Динкић, министар финансија и привреде

Уређивачки одбор
Даница Васиљевић, Весна Хрељац-Ивановић,
мр Јасмина Кнежевић

Главни уредник
Даница Васиљевић
секретар Министарства

Уредник
мр Јасмина Кнежевић
jasmina.knezevic@mfp.gov.rs

Редакција
БИЛТЕН Службена објашњења и савремена мишљења
за примену финансијских прописа
Министарство финансија и привреде Републике Србије
Кнеза Милоша 20, 11000 Београд
Тел. 011/3642 659

Припрема и штампа
Штампариа Министарства финансија и привреде Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

Tel: 011/3642 659 bilten@mfp.gov.rs

Билтен излази месечно.
Copyright © 2003-2013 by Министарство финансија и привреде Републике Србије
Сва права задржана.

САДРЖАЈ

ЈАВНИ ПРИХОДИ ПОРЕЗИ

1. Порески третман пословања огранка јапанске компаније у циљу изградње дипломатске својине Амбасаде Јапана 7

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Порески третман промета, без накнаде, услуга емитовања телевизијских спотова и објављивања штампаних огласа у циљу ефикасног информисања јавности у вези са кампањом Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде – „Регистрација пољопривредних газдинстава“ 23
  2. Порески третман првог преноса права располагања на објекту у изградњи у случају када тај промет врши обвезник ПДВ – хипотекарни дужник (инвеститор) купцу хипотековане непокретности (хипотекарном повериоцу или неком другом лицу) 25
-

ПОРЕСКИ ПОСТУПАК И ПОРЕСКА АДМИНИСТРАЦИЈА

1. Да ли се могу одложити пореске обавезе утврђене решењем теренске контроле у периоду мировања главног пореског дуга, у вези са применом Закона о условном отпису камате и мировању пореског дуга? . . . 33

ЦАРИНЕ

1. Поступак снабдевања бродова горивом под царинским надзором 35
  2. Да ли хипотека може да послужи као начин обезбеђења за плаћање царинског дуга? 36
  3. Примена чл. 504. и 505. Уредбе о царински дозвољеном поступању са робом („Сл. гласник РС“, бр. 93/10) 38
  4. Могућност рентирања механизације која се налази у поступку привременог увоза на територији Републике Србије 39
  5. Одредбе члана 8. Прилога 3. уз Протокол између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о изузецима из режима слободне трговине и правилима о одређивању земље порекла робе уз Споразум између Савезне Владе Савезне Републике Југославије и Владе Руске Федерације о слободној трговини између Савезне Републике Југославије и Руске Федерације од 28. августа 2000. године („Сл. лист СРЈ – Међународни уговори“, бр. 1/2001 . . . 8/2011), односно услови директне испоруке робе у случају када се нафта транспортује нафтоводом 41
-

**Ф И Н А Н С И Р А Њ Е Л О К А Л Н Е
С А М О У П Р А В Е**

1. Да ли Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање, по службеној дужности, врши обрачун и наплату самодоприноса? 43

П О Д С Е Т Н И К

- Финансијски прописи донети у марту месецу
2013. године 45
-

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

1. Порески третман пословања огранка јапанске компаније у циљу изградње дипломатске својине Амбасаде Јапана

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00-00092/2013-04 од 8.3.2013. год.)

Са аспектима Закона о порезу на додају вредности

1. Евидентирање за ПДВ огранка јапанске компаније

Огранак јапанске компаније, основан у складу са позитивним прописима Републике Србије, који самостално врши промет добара и услуга у оквиру обављања делатности као трајне активности која се врши у циљу остваривања прихода, може да се евидентира за обавезу плаћања ПДВ подношењем евиденционе пријаве надлежном пореском органу. Ако је огранак јапанске компаније у претходних 12 месеци остварио укупан промет добара и услуга већи од 8.000.000 динара, дужан је да најкасније до истека првог рока за подношење периодичне пореске пријаве, поднесе евиденциону пријаву надлежном пореском органу. Надлежи порески орган за подношење евиденционе пријаве обвезника – огранак страног лица је организациона јединица Пореске

управе на чијем подручју огранак има место пословања или седиште.

Наиме, одредбама члана 3. Закона порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04, 61/05, 61/07 и 93/12, даљем тексту: ЗПДВ) пропирано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено (члан 4. став 1. ЗПДВ).

Промет услуга, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 5. став 1. ЗПДВ, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Увоз је сваки унос добара у царинско подручје Републике (члан 7. ЗПДВ).

2. Порески третман промета добара и услуга који се врши Амбасади Јапана, као и увоза добара за потребе Амбасаде Јапана, у циљу изградње њене дипломатске својине

Уз испуњење услова прописаних ЗПДВ и Правилником о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 120/12, у даљем тексту:

Правилник) – да постоји реципроцитет (што се доказује основном потврдом коју издаје МСП), као и да обвезник ПДВ поседује оригинал службеног налога за набавку добара и услуга на Обрасцу СНПДВ, на промет добара и услуга који обвезник ПДВ – огранак јапанске компаније врши Амбасади Јапана, за службене потребе, тј. у циљу изградње њене зграде Амбасаде на територији Републике Србије, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ – огранак јапанске компаније који врши овај промет има право на одбитак претходног пореза по том основу. Такође, ПДВ се не обрачунава и не плаћа и на увоз добара за службене потребе Амбасаде Јапана, уз испуњење прописаних услова. Уз пореску пријаву, обвезник ПДВ – огранак јапанске компаније доставља један примерак налога на Обрасцу СНПДВ, примљених у пореском периоду за који подноси пореску пријаву. Поред тога, Министарство финансија и привреде напомиње да се наведено пореско ослобођење не односи на промет добара и услуга који други обвезници ПДВ (нпр. подизвођачи, испоручиоци материјала и опреме и др.) врше огранку јапанске компаније.

Наиме, одредбама члана 24. став 1. тачка 16) ЗПДВ прописано је да се ПДВ не плаћа на добра и услуге намењене за:

- 1) службене потребе дипломатских и конзуларних представништава;
- 2) службене потребе међународних организација, ако је то предвиђено међународним уговором;
- 3) личне потребе страног особља дипломатских и конзуларних представништава, укључујући и чланове њихових породица;

4) личне потребе страног особља међународних организација, укључујући чланове њихових породица, ако је то предвиђено међународним уговором.

Ослобођење из става 1. тачка 16) подтач. (1) и (3) овог члана остварује се под условом реципроцитета, а на основу потврде министарства надлежног за иностране послове (став 4. истог члана ЗПДВ).

Према одредби члана 26. тачка 1) ЗПДВ, ПДВ се не плаћа на увоз добара чији је промет у складу са чланом 24. став 1. тач. 5), 10), 11) и 13) – 16в) и чланом 25. став 1. тач. 1) и 2) и став 2. тач. 5) и 10) овог закона ослобођен ПДВ.

Сагласно одредбама члана 21. став 1. тачка 1) Правилника, пореско ослобођење из члана 24. став 1. тачка 16) ЗПДВ обвезник може да оствари за промет добара и услуга који врши дипломатским и конзуларним представништвима, међународним организацијама, страном особљу дипломатских и конзуларних представништава, међународних организација, као и члановима њихових породица (у даљем тексту: носиоци права) и то за службене потребе дипломатских и конзуларних представништава у Републици, са изузетком конзулата којима руководе почасни конзуларни функционери и међународних организација, односно представништава међународних организација у Републици, ако је то предвиђено међународним уговором.

Одредбама члана 22. став 1. Правилника прописано је да пореско ослобођење из члана 21. тачка 1) овог правилника обвезник може да оствари ако поседује:

1) фотокопију потврде о реципроцитету, односно документа којим се потврђује да је пореско ослобођење предвиђено међународним уговором, издатог од министар-

ства надлежног за иностране послове (у даљем тексту: основна потврда);

2) оригинал службеног налога за набавку добара и услуга и увоз добара, без ПДВ, који издаје овлашћено лице носиоца права.

Службени налог из става 1. тачка 2) овог члана издаје се на Обрасцу СНПДВ – Службени налог за набавку добара и услуга и увоз добара, без ПДВ, који је одштампан уз овај правилник и чини његов саставни део (члан 22. став 2. Правилника).

Порески обвезник је лице које самостално обавља промет добара и услуга, у оквиру обављања делатности којом се сматра трајна активност произвођача, трговца или пружаоца услуга у циљу остваривања прихода, укључујући и делатности експлоатације природних богатстава, пољопривреде, шумарства и самосталних занимања (члан 8. ст. 1. и 2. ЗПДВ).

Према одредбама члана 8. ст. 4. и 5. ЗПДВ, обвезник је лице у чије име и за чији рачун се врши испорука добара или пружање услуга, као и лице које врши испоруку добара, односно пружање услуга у своје име, а за рачун другог лица.

Одредбом члана 33. став 1. ЗПДВ прописано је да се малим обвезником, у смислу овог закона, сматра лице које врши промет добара и услуга на територији Републике и/или у иностранству, а чији укупан промет добара и услуга у претходних 12 месеци није већи од 8.000.000 динара, односно које при отпочињању обављања делатности процењује да у наредних 12 месеци неће остварити укупан промет већи од 8.000.000 динара.

Мали обвезник не обрачунава ПДВ за извршен промет добара и услуга, нема право исказивања ПДВ у

рачунима, нема право на одбитак претходног пореза и није дужан да води евиденцију прописану овим законом (став 2. члана 33. ЗПДВ).

Према одредбама ст. 3. и 4. истог члана ЗПДВ, мали обвезник може да се определи за обавезу плаћања ПДВ подношењем евиденционе пријаве прописане у складу са овим законом надлежном пореском органу и у том случају стиче права и обавезу из става 2. овог члана, као и друга права и обавезе које обвезник ПДВ има по овом закону. У том случају, обавеза плаћања ПДВ траје најмање две године.

Сагласно одредби члана 33. став 6. ЗПДВ, укупним прометом из става 1. овог члана сматра се промет добара и услуга из члана 28. став 1. тач. 1) и 2) овог закона, осим промета опреме и објеката за вршење делатности (у даљем тексту: укупан промет).

Одредбом члана 38. став 1. ЗПДВ прописано је да је обвезник који је у претходних 12 месеци остварио укупан промет већи од 8.000.000 динара дужан да, најкасније до истека првог рока за предају периодичне пореске пријаве, поднесе евиденциону пријаву надлежном пореском органу.

У складу са наведеним законским одредбама, мали обвезник, тј. лице чији укупан промет добара и услуга у претходних 12 месеци није већи од 8.000.000 динара, односно које при отпочињању обављања делатности процењује да у наредних 12 месеци неће остварити укупан промет већи од 8.000.000 динара, може да се определи за обавезу плаћања ПДВ подношењем евиденционе пријаве надлежном пореском органу, док је обвезник који је у претходних 12 месеци остварио укупан промет већи од 8.000.000 динара дужан да поднесе евиденциону пријаву надлежном пореском

органу, најкасније до истека првог рока за предају периодичне пореске пријаве.

Правилником о облику и садржини пријаве за евидентирање обвезника ПДВ, поступку евидентирања и брисања из евиденције и о облику и садржини пореске пријаве ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 123/12, у даљем тексту: Правилник о евиденционој и пореској пријави) уређени су, између осталог, облик и садржина евиденционе пријаве, као и поступак евидентирања за обавезу плаћања ПДВ.

Према одредби члана 2. став 1. Правилника о евиденционој и пореској пријави, евиденциона пријава подноси се надлежној организационој јединици Пореске управе (у даљем тексту: надлежни порески орган).

За обвезника – сталну пословну јединицу страног лица (огранак и др.) надлежни порески орган из става 1. овог члана је организациона јединица Пореске управе на чијем подручју има место пословања или седиште (члан 2. став 2. тачка 4) Правилника о евиденционој пореској пријави).

Седиштем, у смислу става 2. тачка 4) овог члана, а у складу са ставом 3. истог члана Правилника о евиденционој и пореској пријави, сматра се и место пословања сталне пословне јединице страног лица.

Одредбом става 3. истог члана Правилника прописано је да се службени налог из става 1. тачка 2) овог члана издаје у три примерка, од којих се два дају обвезнику, а трећи задржава носилац права за своје потребе.

Одговорни представник носиоца права (шеф мисије, стални представник и др.) дужан је да, пре издавања првог службеног налога, Централу Пореске управе (у даљем тексту: Централа) достави податке о лицима овлашћеним за

издавање службених налога са депонованим потписима тих лица, као и да достави обавештење о променама лица којима је дато ово овлашћење у року од 15 дана од дана настанка промене (члан 22. став 4. Правилника).

Према одредби члана 24. Правилника, ако се службени налог на Обрасцу СНПДВ издаје за набавку добара за која се ПДВ плаћа при увозу добара у Републику Србију, два примерка издатих налога дају се надлежном царинском органу, а трећи примерак задржава носилац права из члана 21. тачка 1) овог правилника за своје потребе.

Одредбом члана 25. Правилника прописано је да уз пореску пријаву за порески период у којем је извршио промет добара, односно услуга из члана 24. став 1. тачка 16) Закона, обвезник ПДВ доставља један примерак налога на Обрасцу СНПДВ, односно на Обрасцу ЛНПДВ.

3. Право на одбитак претходног пореза

Обвезник ПДВ – огранак јапанске компаније који набављена добра и примљене услуге користи или ће користити да би извршио промет добара и услуга за који је прописано пореско ослобођење у складу са чланом 24. ЗПДВ, у конкретном случају за промет добара и услуга који врши Амбасади Јапана, има право да ПДВ обрачунат од стране претходног учесника у промету одбије као претходни порез у складу са Законом.

Наиме, сагласно одредби члана 27. ЗПДВ, претходни порез је износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Одредбама члана 28. став 1. ЗПДВ прописано је да право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођање од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредби члана 28. став 2. ЗПДВ, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом, или документ о извршеном увозу добара у којем је исказан претходни порез и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Према одредбама става 3. истог члана ЗПДВ, у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. члана 28. ЗПДВ, обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

- 1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;
- 2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана ЗПДВ, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана.

4. Повраћај пореза

Обвезник ПДВ – огранак јапанске компаније има право на повраћај пореза ако је износ претходног пореза у пореском периоду већи од износа пореске обавезе. Повраћај пореза врши се у року од 45 дана по истеку рока за предају пореске пријаве, по поступку који је прописан Правилником о поступку остваривања права на повраћај ПДВ и о начину и поступку рефакције и рефундације ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 107/04 ... 120/12, у даљем тексту: Правилник о повраћају ПДВ).

Наиме, према одредби члана 52. став 1. ЗПДВ, ако је износ претходног пореза већи од износа пореске обавезе, обвезник има право на повраћај разлике.

Ако се обвезник не определи за повраћај из става 1. овог члана, разлика се признаје као порески кредит (став 2. истог члана ЗПДВ).

Порески обвезник може да тражи повраћај неискоришћеног износа пореског кредата из става 2. овог члана подношењем захтева, најраније истеком рока за подношење пореске пријаве за текући порески период (став 3. истог члана ЗПДВ).

Повраћај из ст. 1. и 3. овог члана, а у складу са одредбом члана 52. став 4. ЗПДВ, врши се најкасније у року од 45 дана, односно у року од 15 дана за обвезнике који врше промет добара у иностранство, по истеку рока за предају пореске пријаве, односно од дана подношења захтева из става 3. овог члана.

Поступак остваривања права на повраћај ПДВ прописан је одредбама чл. 2–3а Правилника о повраћају ПДВ.

5. Рефакција ПДВ

Ако се Амбасада Јапана у Републици Србији не определи да набавку добара и услуга, односно увоз добара, за службене потребе, тј. за изградњу зграде Амбасаде, врши уз пореско ослобођење, у том случају има право на рефакцију ПДВ под условом узајамности (реципроцитета), ако су испуњени остали услови предвиђени Законом. Рефакција ПДВ врши се на начин и по поступку који су прописани чланом 6б Правилника о повраћају ПДВ.

Наиме, према одредби члана 55а став 1. ЗПДВ, ако се дипломатско, односно конзуларно представништво или међународна организација, односно лице из члана 24. став 1. тачка 1б) овог закона не определи да изврши набавку или увоз добара, односно прими услуге, намењене њиховим службеним, односно личним потребама, уз пореско ослобођење, има право на рефакцију ПДВ.

Сагласно одредбама става 2. истог члана ЗПДВ, право на рефакцију ПДВ, на основу поднетог захтева, а под условима који су овим законом прописани за остваривање пореског ослобођења, лица из става 1. овог члана могу да остваре ако:

1) су испоруке или увоз добара, односно пружене услуге опорезиве ПДВ;

2) је ПДВ за промет добара и услуга исказан у рачуну, у складу са овим законом, и ако је рачун плаћен, односно ако је ПДВ који се дугује по основу увоза добара плаћен;

3) је укупна вредност добара или услуга, исказана у рачуну, односно вредност добара исказана у царинском документу, већа од 50 ЕУР, без ПДВ, осим за набавку горива за моторна возила.

Одредбама члана 66 Правилника о повраћају ПДВ прописани су начин и поступак остваривања рефакције ПДВ дипломатским и конзуларним представништвима и међународним организацијама.

Са аспекта Закона о порезу на добити правних лица

Привредна друштва (како она у власништву страних улагача, тако и она у домаћем власништву) обвезници су пореза на добит правних лица, независно од врсте делатности коју обављају. Такође, обвезници пореза на добит су и нерезидентна правна лица која остваре добит пословањем преко сталне пословне јединице која се налази на територији Републике. Стопа пореза на добит износи 15%.

Наиме, одредбом члана 1. став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11 и 119/12, у даљем тексту: ЗПДПЛ) прописано је да је порески обвезник пореза на добит привредно друштво, односно предузеће организовано у једном од следећих облика: акционарско друштво; друштво са ограниченом одговорношћу; ортачко друштво; командитно друштво; друштвено предузеће; јавно предузеће.

Сагласно члану 2. ст. 1. и 2. ЗПДПЛ, порески обвезник из члана 1. овог закона је резидент Републике Србије

(резидентни обвезник), који подлеже опорезивању добити коју оствари на територији Републике Србије (Република) и изван ње, при чему је резидентни обвезник, у смислу овог закона, правно лице које је основано или има место стварне управе и контроле на територији Републике.

Нерезидент Републике (нерезидентни обвезник) подлеже опорезивању добити коју оствари пословањем преко сталне пословне јединице која се налази на територији Републике, при чему је нерезиденти обвезник, у смислу овог закона, правно лице које је основано и има место стварне управе и контроле ван Републике (члан 3. ст. 1. и 2. ЗПДПЛ).

Сходно члану 4. став 1. ЗПДПЛ, стална пословна јединица је свако стално место пословања преко којег нерезидентни обвезник обавља делатност, а нарочито: огранак; погон; представништво; место производње, фабрика или радионица; рудник, каменолом или друго место експлоатације природног богатства.

Сталну пословну јединицу чине и стално или покретно градилиште или монтажни радови, ако трају дуже од шест месеци, и то: једна од више изградњи или монтажа које се упоредно обављају, или неколико изградњи или монтажа које се обављају без прекида једна за другом (члан 4. став 2. ЗПДПЛ). Одредбом члана 5. став 1. ЗПДПЛ прописано је да нерезидентни обвезник који обавља делатност на територији Републике пословањем преко сталне пословне јединице која води пословне књиге у складу са прописима којима се уређује рачуноводство и ревизија (огранак и други организациони делови нерезидентног обвезника који обављају делатност), опорезиву добит утврђује у складу са овим законом и подноси за сталну

пословну јединицу порески биланс као порески обвезник из члана 1. став 1. овог закона и пореску пријаву.

Према члану 5. став 2. ЗПДПЛ, нерезидентни обвезник који обавља делатност преко сталне пословне јединице која не води пословне књиге у складу са прописима којима се уређује рачуноводство и ревизија, дужан је да води у тој сталној пословној јединици евиденцију којом се обухватају сви подаци о приходима и расходима, као и други подаци од значаја за утврђивање добити коју та јединица остварује пословањем на територији Републике, у складу са Правилником о начину исказивања прихода и расхода ради утврђивања добити коју стална пословна јединица нерезидентног обвезника оствари на територији Републике Србије („Сл. гласник РС“, бр. 38/01, 19/07 и 99/10).

Основица пореза на добит правних лица је опорезива добит која се утврђује у пореском билансу усклађивањем добити обвезника исказане у билансу успеха, који је сачињен у складу са међународним рачуноводственим стандардима (МРС), односно међународним стандардима финансијског извештавања (МСФИ) и прописима којима се уређује рачуноводство и ревизија, на начин утврђен овим законом (члан 6. став 1. ЗПДПЛ).

Стопа пореза на добит правних лица износи 15% (члан 39. став 2. ЗПДПЛ).

Са аспекта Закона о порезу на доходак грађана

Зарада коју страном физичко лице, у предметном случају, јапански радник који је у радном односу код

иностраног послодавца – јапанске грађевинске фирме, оствари по основу свог рада на територији Републике Србије обављајући послове у вези са изградњом Амбасаде Јапана у Београду, подлеже опорезивању порезом на доходак грађана у Републици Србији.

Наиме, са становишта опорезивања прихода физичких лица, сагласно одредбама чл. 7. и 8. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС, 93/12 и 114/12–УС, у даљем тексту: ЗПДГ), обвезник пореза на доходак грађана је физичко лице – резидент Републике Србије за доходак остварен на територији Републике и у другој држави, као и нерезидент Републике за доходак остварен на територији Републике.

Сагласно одредбама члана 107. ст. 1. и 2. ЗПДГ, обвезник који остварује зараде у или из друге државе, дужан је да сам обрачуна и уплати порез по одбитку по одредбама ЗПДГ, ако порез не обрачуна и не уплати исплатилац прихода, као и ако приход оствари од лица које није обвезник обрачунавања и плаћања пореза по одбитку. У том случају, обвезник подлеже обавези обрачунавања и плаћања пореза, при чему је дужан да обрачуна и уплати порез на остварени приход и да пореском органу надлежном према месту пребивалишта, односно боравишта обвезника, најкасније у року од 30 дана од дана када је остварен приход, достави пореску пријаву о обрачунатом и плаћеном порезу на Обрасцу ПП ОПО, који је прописан Правилником о обрасцу пореске пријаве о обрачунатом и плаћеном порезу по одбитку и припадајућим доприносима од стране физичког лица као пореског обвезника („Сл. гласник РС“, бр. 11/05).

Стопа пореза на зараду износи 12% (члан 16. ЗПДГ).

Физичко лице које на територији Републике Србије има пребивалиште или центар пословних и животних интереса или уколико на територији Републике Србије, непрекидно или са прекидима, борави 183 или више дана у периоду који почиње или се завршава у односној пореској години, сагласно ЗПДГ, сматра се резидентом Републике Србије.

Наиме, према одредби члана 7. став 1. ЗПДГ, обвезник пореза на доходак грађана је резидент Републике Србије, за доходак остварен на територији Републике Србије и у другој држави.

Резидент Републике Србије, сагласно ставу 2. тог члана ЗПДГ, јесте физичко лице које:

- 1) на територији Републике има пребивалиште или центар пословних и животних интереса;
- 2) на територији Републике, непрекидно или са прекидима, борави 183 или више дана у периоду од 12 месеци који почиње или се завршава у односној пореској години.

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Порески третман промета, без накнаде, услуга емитовања телевизијских спотова и објављивања штампаних огласа у циљу ефикасног информисања јавности у вези са кампањом Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде – „Регистрација пољопривредних газдинстава“

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00-00110/2013-04 од 11.3.2013. год.)

Обвезник ПДВ који, без накнаде, врши промет услуга емитовања телевизијских спотова и објављивања штампаних огласа Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде, у циљу ефикасног информисања јавности у вези са кампањом „Регистрација пољопривредних газдинстава“, дужан је да за извршени промет ових услуга обрачуна и плати ПДВ по општој стопи ПДВ од 20%, с обзиром да се, у конкретном случају, ради о промету услуга

без накнаде који обвезник ПДВ врши у непословне сврхе (тј. пружању услуга без накнаде које се не врши у циљу повећања прихода, односно смањења расхода пореског обвезника), а који се изједначава са прометом услуга уз накнаду. С тим у вези, основицом за обрачун ПДВ за промет ових услуга сматра се цена коштања тих или сличних услуга, у моменту промета, без ПДВ.

Наиме, одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07 и 93/12, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Према одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

У складу са одредбом члана 5. став 4. тачка 2) Закона, са прометом услуга уз накнаду изједначава се пружање услуга које порески обвезник изврши без накнаде за личне потребе оснивача, власника, запослених или других лица, односно друго пружање услуга без накнаде у непословне сврхе пореског обвезника.

Сагласно одредбама члана 18. ст. 2. и 3. Закона, основицом код промета услуга без накнаде сматра се цена коштања тих или сличних услуга, у моменту промета, при чему се ПДВ не урачунава у основицу.

Према одредби члана 5. став 1. тачка 2) Правилника о утврђивању шта се сматра узимањем и употребом добара,

другим прометом добара и пружањем услуга, без накнаде, о утврђивању уобичајених количина пословних узорака, рекламним материјалом и другим поклонима мање вредности („Сл. гласник РС“, бр. 118/12, у даљем тексту: Правилник), пружањем услуга, у смислу члана 5. став 4. тачка 2) Закона, сматра се пружање услуга без накнаде које порески обвезник изврши у непословне сврхе.

Пружањем услуга из става 1. тачка 2) овог члана сматра се пружање услуга које се не врши у циљу повећања прихода, односно смањења расхода пореског обвезника (став 2. истог члана Правилника).

2. Порески третман првог преноса права располагања на објекту у изградњи у случају када тај промет врши обвезник ПДВ – хипотекарни дужник (инвеститор) купцу хипотековане непокретности (хипотекарном повериоцу или неком другом лицу)

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-00241/2013-04 од 4.3.2013. год.)

- На први пренос права располагања на новоизграђеном грађевинском објекту, којим се, у смислу прописа којима се уређује опорезивање потрошње ПДВ, сматра и објекат у изградњи, а који врши обвезник ПДВ–инвеститор, ПДВ се обрачунава и плаћа по прописаној пореској стопи.

Наиме, одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05,

61/07 и 93/12, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Сагласно одредби члана 4. став 3. тачка 7) Закона, прометом добара, у смислу овог закона, сматра се и пренос права располагања на грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 3) Закона прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза, тј. да се ПДВ не плаћа на промет објеката, осим првог преноса права располагања на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката и првог преноса власничког удела на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката, као и промета објеката и власничких удела на објектима у случају када је уговором на основу којег се врши промет тих добара, закљученим између обвезника ПДВ, предвиђено да ће се на тај промет обрачунати ПДВ, под условом да стицалац обрачунати ПДВ може у потпуности одбити као претходни порез.

Према одредби члана 2. став 1. Правилника о утврђивању појединих добара и услуга из члана 25. Закона о

порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 120/12, у даљем тексту: Правилник), објектима, у смислу члана 25. став 2. тачка 3) Закона, сматрају се грађевине спојене са тлом, које представљају физичку, функционалну, техничко-технолошку или биотехничку целину, у свим степенима изграђености, које као такве могу бити предмет преноса права располагања, и то:

1) стамбени објекти (зграде које су у потпуности намењене становању, као и зграде које су делом намењене становању, а делом у друге сврхе, у делу који је намењен становању);

2) друге врсте објеката (пословне зграде, саобраћајни, водопривредни и енергетски објекти, објекти инфраструктуре електронских комуникација – кабловска канализација, објекти комуналне инфраструктуре, индустријски, пољопривредни и други привредни објекти, објекти спорта и рекреације, гробља, склоништа и др.).

Одредбама члана 3. став 1. Правилника прописано је да се новоизграђеним грађевинским објектима, у смислу члана 25. став 2. тачка 3) Закона, сматрају објекти из члана 2. став 1. овог правилника чија је изградња, односно доградња започета:

1) до 31. децембра 2004. године, а настављена од 1. јануара 2005. године, у делу који је изграђен, односно дограђен од 1. јануара 2005. године;

2) од 1. јануара 2005. године.

• Обвезник ПДВ – хипотекарни дужник (инвеститор) који врши купцу хипотековане непокретности (хипо-

текарном повериоцу или неком другом лицу) први пренос права располагања на објекту у изградњи, дужан је да за тај промет обрачуна ПДВ по прописаној пореској стопи и да обрачунати ПДВ плати у складу са Законом, независно од тога да ли се продаја хипотековане непокретности врши у поступку вансудског намирења или у судском извршном поступку. У овом случају, за извршени промет добра – хипотековане непокретности, обвезник ПДВ – хипотекарни дужник издаје рачун купцу хипотековане непокретности у складу са одредбама члана 42. Закона и одредбама Правилника о одређивању случајева у којима нема обавезе издавања рачуна и о рачунима код којих се могу изоставити поједини подаци („Сл. гласник РС“, бр. 123/12).

Наиме, одредбом члана 9. став 1. Закона о хипотеци („Сл. гласник РС“, бр. 115/05, у даљем тексту: Закон о хипотеци) прописано је да је уговор о хипотеци уговор између власника непокретности и повериоца којим се власник непокретности обавезује, ако дуг не буде исплаћен о доспелости, да поверилац наплати своје обезбеђено потраживање из вредности те непокретности, на начин прописан законом.

Сагласно одредбама члана 14. ст. 1. и 2. Закона о хипотеци, једнострана хипотека настаје на основу заложне изјаве којом се сматра исправа сачињена од стране власника, којом се он једнострано обавезује, уколико дуг не буде исплаћен о доспелости, да поверилац наплати своје обезбеђено потраживање из вредности те непокретности, на начин прописан законом.

Заложна изјава по форми и садржини одговара уговору о хипотеци (члан 14. став 3. Закона о хипотеци).

Упис хипотеке на основу заложне изјаве врши се на захтев власника или повериоца (став 4. истог члана Закона о хипотеци).

Према одредби члана 15. став 1. Закона о хипотеци, уговор о хипотеци, односно заложна изјава сачињена у складу са овим законом, је извршна исправа, под условом да садржи и одредбе из става 3. овог члана.

Хипотека заснована на основу извршног уговора или извршне заложне изјаве, у складу са одредбом члана 15. став 2. Закона о хипотеци, уписује се у регистре непокретности као „извршна вансудска хипотека“, а вансудски поступак намирења се спроводи у складу са одредбама овог закона.

Извршни уговор о хипотеци, односно извршна заложна изјава, сагласно одредбама члана 15. став 3. Закона о хипотеци, мора да садржи и следеће одредбе:

1) јасно назначену одредбу, односно изјаву, којом власник непокретности неопозиво овлашћује повериоца да, ако дуг не буде плаћен о доспелости, поверилац може да наплати потраживање из цене добијене продајом у складу са вансудским поступком продаје утврђеним овим законом, без подношења тужбе суду, као и да ће непокретност принудним путем да буде испражњена и предата купцу у посед у року од 15 дана од дана закључења уговора о продаји, осим ако се хипотека уписује на сувласничком уделу;

2) изричиту одредбу, односно изјаву власника да је упозорен о последицама неизмирења дуга о доспелости, те да,

свестан тих последица, пристаје на могућност извршења уговора о хипотеци продајом његове непокретности у складу са одредбама овог закона о вансудском поступку намирења, без права на вођење парнице, као и да ће његова непокретност принудним путем бити испражњена и предата купцу у посед у року од 15 дана од дана закључења уговора о продаји, ако је власник не преда добровољно, осим ако се хипотека уписује на сувласничком уделу;

3) јасно назначену одредбу, односно изјаву власника да је сагласан да поверилац има право приступа непокретности, укључујући и улазак у непокретност без обзира ко се у њој налази (власник, закупац и др.), ради контроле одржавања или из других оправданих разлога, као и да је дужан да сарађује са повериоцем у поступку продаје, а нарочито да омогући приступ хипотекованој непокретности (улазак у стан и сл.);

4) изричиту изјаву трећег лица, ако такво лице постоји, које има непосредну државину, а није власник хипотековане непокретности (закупац и др.), да је свесно последица до којих уговор о хипотеци може довести, укључујући и исељење из непокретности и губљења државине на њој, као и да је сагласно са правима и обавезама из тачке 3. овог става.

Ако уговор о хипотеци, односно заложна изјава не садржи одредбе из става 3. овог члана, намирење се спроводи у складу са законом који уређује извршни поступак (став 4. истог члана Закона о хипотеци).

Одредбама члана 1. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“, бр. 31/11 и 99/11–др. закон) прописано је да

се овим законом уређује поступак принудног остваривања потраживања (у даљем тексту: поступак извршења) и обезбеђења потраживања (у даљем тексту: поступак обезбеђења), на основу домаће или стране извршне или веродостојне исправе ако посебним законом није другачије одређено, као и спровођење извршења и обезбеђења, као и услови за обављање делатности извршитеља.

Према одредби члана 13. став 1. тачка 4) Закона о извршењу и обезбеђењу, извршном исправом сматра се и уговор о хипотеци, односно заложна изјава, сачињена сагласно прописима којима се уређује хипотека.

Одредбом члана 104. Закона о извршењу и обезбеђењу прописано је да се извршење на непокретности спроводи забележбом решења о извршењу или закључка извршитеља о спровођењу извршења у јавну књигу, утврђењем вредности непокретности, продајом непокретности и намирењем извршних поверилаца из износа добијеног продајом.

Продаја непокретности, сагласно одредби члана 122. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу, врши се путем усменог јавног надметања или непосредном погодбом.

Извршни поверилац и извршни дужник могу се током целог поступка споразумети о продаји непосредном погодбом и о условима продаје (став 3. истог члана Закона о извршењу и обезбеђењу).

Након полагања цене у случају продаје непокретности јавним надметањем, односно по полагању цене у случају продаје непосредном погодбом, суд, односно извршитељ доноси закључак да се непокретност преда

купцу и да се у јавну књигу упише право својине у његову корист (члан 131. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу).

Поред тога, Министарство финансија и привреде напомиње да давање одговора на питања која се односе на одређивање новчаних средстава из којих се намирује хипотекарни поверилац није у надлежности Сектора за фискални систем Министарства финансија и привреде.

ПОРЕСКИ ПОСТУПАК И ПОРЕСКА АДМИНИСТРАЦИЈА

1. Да ли се могу одложити пореске обавезе утврђене решењем теренске контроле у периоду мировања главног пореског дуга, у вези са применом Закона о условном отпису камате и мировању пореског дуга?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-00167/2013-04 од 19.3.2013. год.)

Порески обвезник који је стекао право на мировање главног пореског дуга дужан је да од 1. јануара 2013. године редовно плаћа текуће обавезе, што значи да своје текуће пореске обавезе плати о њиховој доспелости (без могућности одлагања плаћања тих обавеза). Посебне погодности које су прописане Законом о условном отпису камата и мировању пореског дуга („Сл. гласник РС“, бр. 119/12, у даљем тексту: ЗУОК) условљене су редовним плаћањем текућих обавеза по основу свих јавних прихода почев од 1. јануара 2013. године. Како пореске обавезе утврђене решењем теренске контроле у периоду мировања главног пореског дуга немају карактер текућих обавеза у смислу ЗУОК, те обавезе применом одредаба Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка,

23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка и 93/12, у даљем тексту: ЗПППА), а на писмени и образложени захтев пореског обвезника, могу се одложити једнократно или на рате, уз обрачунавање камате за време док траје одлагање.

Наиме, одредбом члана 2. став 1. тачка 4) ЗУОК прописано је да се главним пореским дугом сматра дуг по основу пореских обавеза доспелих за плаћање закључно са 31. октобром 2012. године, осим по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, а који је евидентиран у пореском рачуноводству Пореске управе, односно код надлежног органа јединице локалне самоуправе, на дан 31. октобра 2012. године.

Текуће обавезе дефинисане су као обавезе по основу свих јавних прихода које периодично доспевају за плаћање у смислу пореских прописа, односно других аката, почев од 1. јануара 2013. године (члан 2. став 1. тачка 7) ЗУОК).

Одредбама члана 5. ЗУОК прописано је да порески обвезник стиче право на мировање главног пореског дуга ако обавезе доспеле за плаћање, почев од 1. новембра 2012. године до 31. децембра 2012. године, плати најкасније до 31. јануара 2013. године. Порески обвезник којем је утврђено право на мировање пореског дуга, дужан је да од 1. јануара 2013. године редовно плаћа текуће обавезе.

Према члану 64. став 2. ЗПППА, редовна наплата пореза врши се о доспелости пореске обавезе.

Члановима 73–76. ЗПППА прописана је могућност одлагања плаћања пореског дуга, а услови за одлагање уређени су Уредбом о ближим условима за одлагање плаћања пореског дуга („Сл. гласник РС“, бр. 53/03, 61/04 и 71/05).

ЦАРИНЕ

1. Поступак снабдевања бродова горивом под царинским надзором

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 483-00-0021/2013-17 од 11.3.2013. год.)

1. Имајући у виду одредбу члана 499. Уредбе о царински дозвољном поступању с робом („Сл. гласник РС“, бр. 93/2010) којом је, између осталог, прописано да домаћи бродови који саобраћају са иностранством могу приликом испловљавања из луке или са царинског подручја Републике Србије да се снабдевају горивом и мазивом из царинског складишта, као и члана 500. којим је прописан поступак снабдевања страних и домаћих пловила под царинским надзором и обавеза подношења декларације за поновни извоз робе од стране правног лица регистрованога за снабдевање превозних средстава из царинског складишта која се налазе на пристаништу, мишљење Министарства финансија и привреде је да се, са царинског аспекта, не може одобрити снабдевање горивом домаћим бродовима који улазе на

царинско подручје Републике Србије у домаћим пристаништима и лукама отвореним за међународни саобраћај у смислу чл. 499. и 500. наведене Уредбе. Међутим, домаћи брод би могао да се снабде под царинским надзором горивом у домаћим пристаништима и лукама отвореним за међународни саобраћај, али се на ту робу не би могла применити одредба члана 500. став 4. Уредбе. Другим речима, страна роба којом је извршено снабдевање брода подлеже наплати увозних и других дажбина, док се домаћа роба не би могла извозно оцаринити.

2. Домаћи и страни бродови који саобраћају на водним путевима са иностранством могу пристајати само у домаћим пристаништима и лукама отвореним за међународни саобраћај и то само уз одређени царински гат (члан 486. ст. 1. и 2. наведне Уредбе). У складу са чланом 500. Уредбе о царински дозвољном поступању с робом снабдевање превозних средстава може се вршити само из царинског складишта које се налази иа пристаништу, односно луци отвореној за међународни саобраћај.

2. Да ли хипотека може да послужи као начин обезбеђења за плаћање царинског дуга?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 483-00-00012/2013-17 од 1.3.2013. год.)

Према члану 229. став 1. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/10 и 111/12), обезбеђење за плаћање

царинског дуга полаже се депоновањем готовине или банкарском гаранцијом. У ставу 2. истог члана стоји да Влада може да пропише и друге облике обезбеђења осим оних из става 1. тог члана, ако пружају исти ниво обезбеђења наплате царинског дуга. Материја полагања обезбеђења за царински дуг детаљније је разређена чл. 590–607. Уредбе о дозвољеном поступању с робом („Сл. гласник РС“, бр. 93/10).

Имајући у виду да Царински закон не ограничава облике обезбеђења на депоновање готовине и банкарску гаранцију у смислу члана 229, 230. и 231, што потврђују и одредбе Уредбе о царински дозвољеном поступању с робом, то би и хипотека могла да се појави као облик обезбеђења за плаћање царинског дуга сходно члану 660. став 1. тачка 1) Уредбе.

Овде Министарство финансија и привреде још указује на одредбу члана 232. Царинског закона према којој је лице које има обавезу полагања обезбеђења слободно при избору облика обезбеђења, с тим што царински орган може да одбије предложено обезбеђење ако оцени да такав облик не обезбеђује са сигурношћу плаћање царинског дуга прописано чланом 233. Царинског закона. Такође, према члану 234. истог закона предвиђено је да ако царински орган утврди да положено обезбеђење не обезбеђује или више није сигурно да ће обезбедити наплату царинског дуга у потпуности или благовремено, може да захтева да се положи додатно обезбеђење или да претходно положено обезбеђење замени новим.

Имајући у виду претходно наведено, Министарство финансија и привреде обавештава да је у надлежности Управе царине да одлучује поводом предметног захтева.

3. Примена чл. 504. и 505. Уредбе о царински дозвољеном поступању са робом („Сл. гласник РС“, бр. 93/10)

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 483-00-00013/2013-17 од 8.2.2013. год.)

Снабдевање бродова и пловила за разоноду регулисано је чл. 499. до 506. Уредбе о царински дозвољеном поступању са робом. У Уредби је посебно обрађено снабдевање страних и домаћих путничких бродова који саобраћају са иностранством, страних и домаћих теретних бродова који саобраћају у међународном водном транспорту, као и страних пловила за разоноду.

У Уредби је прописано ограничење снабдевања цигаретама и жестоким алкохолним пићима и за стране и за домаће путничке бродове који саобраћају са иностранством, стране и домаће теретне бродове који саобраћају у међународном водном транспорту, као и страна пловила за разоноду.

Количина робе којом се снабдева посада ограничена је и утврђује се према формули максимална количина предметне робе по члану посаде пута дан задржавања на царинском подручју Републике Србије (чл. 503, 504. и 506. Уредбе).

Међутим, чланом 505. Уредбе прописано је да страни и домаћи путнички бродови који саобраћају са

иностранством, као и страни и домаћи теретни бродови који саобраћају у међународном водном транспорту могу да се снабдеју залихама и које су веће од потребе потрошње на броду до следећег пристаништа, односно луке у којој брод пристаје, односно до изласка брода са царинског подручја Републике Србије, под условом да се наведена роба (вишак залиха) смести у просторије на броду на које царински орган ставља царинска обележја.

4. Могућност рентирања механизације која се налази у поступку привременог увоза на територији Републике Србије

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 483-00-00006/2013-17 од 31.1.2013. год.)

У члану 110. став 2. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/10 и 111/12) набројани су царински поступци са економским дејством, у које, између осталог, спада и поступак привременог увоза. Чланом 111. истог закона прописано је да се царински поступак са економским дејством може применити само на основу одобрења које издаје царински орган.

Чланом 164. Царинског закона прописано је да у поступку привременог увоза царински орган одобрава употребу у царинском подручју Републике Србије стране робе намењене поновном извозу у неизмењеном стању, осим уобичајеног смањења вредности због употребе, уз потпуно или делимично ослобођење од плаћања увозних дажбина и без примене мера трговинске политике. Према члану 165.

Царинског закона, царински орган, на писмени захтев лица које употребљава робу или лица које организује њену употребу, даје одобрење за привремени увоз. Наиме, на основу поднетог захтева и навода из тог захтева, царински орган издаје одобрење за захтевани царински поступак, у којем морају бити наведени услови под којима се спроводи тај поступак.

Према члану 167. Царинског закона, при одобравању привременог увоза царински орган одређује рок у коме се увезена роба мора поново извести или се мора одобрити ново царински дозвољено поступање или употреба те робе. Овај рок мора бити довољан за постизање сврхе привременог увоза. Роба може остати у поступку привременог увоза најдуже 24 месеца, с тим што је предвиђена и могућност прописивања посебних рокова.

Имајући у виду претходно наведено, може се закључити да је суштина поступка привременог увоза да се омогући употреба привремено увезене робе на царинском подручју Републике Србије ради постизања сврхе привременог увоза, а не даљег рентирања. Међутим, ако царински орган, на основу података датих у захтеву, оцени да у сваком тренутку може да зна место употребе робе и код кога се она налази, како би могао да обавља послове надзора и контроле над одобреним поступком у складу са чланом 112. став 1. тачка 2. Царинског закона, може издати и одобрење којим је предвиђена могућност рентирања привремено увезене робе.

Члан 117. Царинског закона предвиђа могућност преношења права и обавеза носиоца царинског поступка са економским дејством, под условима које утврди царински

орган, на друга лица која испуњавају услове за одговарајући поступак. Међутим, Министарство финансија и привреде напомиње да се у овом случају ради о потпуном преношењу свих права и обавеза која произилазе из једног царинског поступка, са једног лица на друго.

Министарство подсећа да је, према члану 113. став 2. Царинског закона, носилац одобрења дужан да обавести царински орган о свим чињеницама које настану после издавања одобрења и утичу на његову даљу примену или садржину, након чега царински орган, ценећи околности сваког конкретног случаја, предузима одговарајуће мере, у складу са прописима.

5. Одредбе члана 8. Прилога 3. уз Протокол између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о изузетима из режима слободне трговине и правилима о одређивању земље порекла робе уз Споразум између Савезне Владе Савезне Републике Југославије и Владе Руске Федерације о слободној трговини између Савезне Републике Југославије и Руске Федерације од 28. августа 2000. године („Сл. лист СРЈ – Међународни уговори“, бр. 1/2001 ... 8/2011), односно услови директне испоруке робе у случају када се нафта транспортује нафтоводом

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 337-00-00048/2013-17 од 29.1.2013. год.)

У складу са тачком 3. члана 8. Прилога 3. претходно поменутог протокола, режим слободне трговине на територијама држава страна примењује се на робу ако она

задовољава критеријуме порекла утврђене Правилима, као и ако је задовољен услов директне испоруке робе, који се потврђује документима. Такође, директна испорука обухвата и робу која се због географских, саобраћајних, техничких или економских разлога превози преко територије једне или више држава, под условом да се роба у државама транзита, укључујући и за време њеног привременог складиштења на територији тих држава, налази под царинским надзором. У смислу писмене потврде да се роба налази под царинским надзором могу се користити транспортна документа којима се потврђује превозни пут кретања робе из државе извознице преко државе транзита или документ који су издали царински органи државе транзита у којем је дат тачан опис робе, у који су уписани датуми претовара робе, називи возила и који потврђује услове под којима се роба налазила у држави транзита.

Имајући у виду претходно изнето, као и чињеницу да је овакав начин транспорта нафте уобичајен у свету, мишљење Министарства финансија и привреде је да и поред тога што се овакав начин транспорта (за разлику од осталих споразума о слободној трговини који су на снази у нашој земљи) не помиње изричито у Споразуму о слободној трговини између Србије и Руске Федерације, нема основа да нафта која се транспортује нафтоводом буде изузета из режима слободне трговине, под условом да се на основу документације која прати робу може недвосмислено утврдити да је нафта руског порекла, да је била под надзором царинских органа у земљи транзита и да није била подвргавана другим поступцима, осим утовара, истовара и поновног утовара.

ФИНАНСИРАЊЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ

1. Да ли Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање, по службеној дужности, врши обрачун и наплату самодоприноса?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-00103/2013-03 од 14.2.2013. год.)

Самодопринос, као наменски јавни приход, уређен је Законом о финансирању локалне самоуправе („Сл. гласник РС“, бр. 62/06, 47/11 и 93/12), који се примењује од 1. јануара 2007. године. До почетка примене Закона о финансирању локалне самоуправе, самодопринос је уређиван Законом о локалној самоуправи из 1999. и 2002. године.

Наведеним законима регулисано је да је обавеза и дужност исплатиоца да приликом сваке исплате одговарајућег прихода, обрачуна и уплати самодопринос на тај приход. Међутим, с обзиром да се у пракси Уставног суда појављује велики број неуставних и незаконитих одлука о увођењу самодоприноса, посебно у делу увођења самодоприноса на пензија остварене у земљи и иностранству, поставља се питање обавезе Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање да обрачунава самодопринос на пензије остварене у земљи и иностранству, у складу са тим одлукама.

Због тога је потребно да подносилац захтева за мишљење провери датум доношења Одлуке о увођењу самодоприноса, као и да има у виду следеће: одлукама о увођењу самодоприноса које су донете за време важења Закона о локалној самоуправи („Сл. гласник РС“, бр. 9/02, 33/04, 135/04, 62/06—други закон), односно које се примењују од 5. марта 2002. године, самодопринос се није могао увести на пензије. Наиме, чланом 93. став 2. Закона о локалној самоуправи („Сл. гласник РС“, бр. 9/02, 33/04, 135/04, 62/06—други закон) било је прописано да се самодопринос не може увести на примања и имовину који су законом изузети од опорезивања, а како се на пензије није плаћао порез на доходак грађана, самодопринос се није ни могао обрачунавати на пензије.

Такође, Законом о финансирању локалне самоуправе („Сл. гласник РС“, бр. 62/06, 47/11 и 93/12), који је из Закона о локалној самоуправи из 2002. године преузео одредбе о увођењу самодоприноса, у члану 27. став 1. прописано је да се самодопринос не може увести на примања и имовину који су законом изузети од опорезивања, с тим што пензионери могу добровољно уплаћивати самодопринос по основу пензија остварених у земљи и иностранству, на основу писане изјаве (члан 27. став 2. Закона).

Уколико подносилац захтева за мишљење сматра да одлука о увођењу самодоприноса није донета у складу са законом, потребно је да на то укаже надлежном органу Скупштине општине Бабушница, који треба да предузме мере из своје надлежности.

Такође, потребно је да се обрати и надлежној филијали Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање и да укаже да се од 2002. године, према закону, на пензије не обрачунава самодопринос, а да од 2007. године пензионери могу добровољно уплаћивати самодопринос по основу пензија остварених у земљи и иностранству на основу писане изјаве.

ПОДСЕТНИК

ФИНАНСИЈСКИ ПРОПИСИ ДОНЕТИ У МАРТУ МЕСЕЦУ 2013. ГОДИНЕ

ЗАКони

Закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о одобрењу државног извозног кредита Влади Републике Србије	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 3 од 15. марта 2013. год.
Закон о потврђивању Уговора о гаранцији између Републике Србије и Кувајтског фонда за арапски економски развој (Пројекат железничка станица Београд Центар – фаза 1)	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 3 од 15. марта 2013. год.
Закон о потврђивању Споразума о сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 3 од 15. марта 2013. год.
Закон о потврђивању Уговора између Владе Републике Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 3 од 15. марта 2013. год.
Закон о потврђивању Споразума између Републике Србије и Уједињених Арапских Емирата о узајамном подстицању и заштити улагања	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 3 од 15. марта 2013. год.

УРЕДБЕ

Уредба о мерилима и критеријумима за разврставање јавних предузећа	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 20 од 1. марта 2013. год.
Уредба о условима и начину доделе и коришћења кредитних средстава за подстицање квалитета туристичке понуде	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 22 од 8. марта 2013. год.
Уредба о распореду и коришћењу средстава за субвенционисање заштићених природних добара од националног интереса у 2013. години	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 25 од 15. марта 2013. год.

Уредба о додели подстицајних средстава привредним субјектима за развој традиционалних заната у Републици Србији у 2013. години	Сл. гласник РС, бр. 25 од 15. марта 2013. год.
Уредба о изменама и допунама Уредбе о ближим условима, критеријумима и елементима за паушално опорезивање обвезника пореза на приходе од самосталне делатности	Сл. гласник РС, бр. 25 од 15. марта 2013. год.
Уредба о условима и начину подстицања производње и продаје путничких возила произведених у Републици Србији у 2013. години	Сл. гласник РС, бр. 27 од 22. марта 2013. год.
Уредба о изменама и допуни Уредбе о усклађивању номенклатуре Царинске тарифе за 2013. годину	Сл. гласник РС, бр. 29 од 29. марта 2013. год.

ПРАВИЛНИЦИ

Правилник о начину и поступку вршења надзора над спровођењем Закона о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама између привредних субјекта	Сл. гласник РС, бр. 21 од 6. марта 2013. год.
Правилник о начину и поступку вршења надзора над спровођењем Закона о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама између корисника јавних средстава и привредних субјеката када су корисници јавних средстава дужници	Сл. гласник РС, бр. 21 од 6. марта 2013. год.
Правилник о начину подстицања производње и продаје трактора и прикључних машина за тракторе у Републици Србији у 2013. години	Сл. гласник РС, бр. 22 од 8. марта 2013. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о стандардном класификационом оквиру и Контном плану за буџетски систем	Сл. гласник РС, бр. 22 од 8. марта 2013. год.

Правилник о изменама и допунама Правилника о условима и начину вођења рачуна за уплату јавних прихода и распоред средстава са тих рачуна	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 22 од 8. марта 2013. год.
Правилник о допунама Правилника о начину изјашњавања Агенције за приватизацију по основу пренетих акција	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 27 од 22. марта 2013. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о информативној пореској пријави	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 28 од 26. марта 2013. год.

ОДЛУКЕ

Одлука о изменама и допуни Одлуке о распореду и коришћењу средстава за реализацију пројеката Националног инвестиционог плана утврђених Законом о буџету Републике Србије за 2013. годину	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 22 од 8. марта 2013. год.
Одлука о измени Стратегије развоја интерне финансијске контроле у јавном сектору у Републици Србији	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 23 од 13. марта 2013. год.
Одлука о минималним стандардима управљања информационим системом финансијске институције	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 23 од 13. марта 2013. год.
Одлука о измени Одлуке о условима и начину за смањење царинских дажбина на одређену робу, односно за изузимање одређене робе од плаћања царинских дажбина у 2013. години	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 25 од 15. марта 2013. год.
Одлука о измени Одлуке о достављању Народној банци Србије статистичких података о имовини и обавезама привредних друштава која се баве пословима факторинга и форфетинга	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 25 од 15. марта 2013. год.

ОСТАЛО

Исправка Правилника о методологији и начину утврђивања трошкова пружања јавне услуге	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 25 од 15. марта 2013. год.
--	--

ПРОПИСИ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

COMMISSION REGULATION (EEC) No 350/93 of 17 February 1993 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 350/93 од 17. фебруара 1993. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 27 од 22. марта 2013. год.
COMMISSION REGULATION (EEC) No 719/93 of 25 March 1993 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 719/93 од 25. марта 1993. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 27 од 22. марта 2013. год.
COMMISSION REGULATION (EEC) No 731/93 of 26 March 1993 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 731/93 од 26. марта 1993. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 27 од 22. марта 2013. год.
COMMISSION REGULATION (EEC) No 893/93 of 13 April 1993 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 893/93 од 13. априла 1993. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 27 од 22. марта 2013. год.
COMMISSION REGULATION (EEC) No 1395/93 of 4 June 1993 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 1395/93 од 4. јуна 1993. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 27 од 22. марта 2013. год.

COMMISSION REGULATION (EEC) No 1486/93 of 16 June 1993 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 1486/93 од 16. јуна 1993. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 27 од 22. марта 2013. год.
COMMISSION REGULATION (EEC) No 1611/93 of 24 June 1993 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 1611/93 од 24. јуна 1993. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 27 од 22. марта 2013. год.
COMMISSION REGULATION (EEC) No 1825/93 of 7 July 1993 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 1825/93 од 7. јула 1993. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 27 од 22. марта 2013. год.
COMMISSION REGULATION (EEC) No 2174/93 of 2 August 1993 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 2174/93 од 2. августа 1993. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 27 од 22. марта 2013. год.
COMMISSION REGULATION (EEC) No 2291/93 of 13 August 1993 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 2291/93 од 13. августа 1993. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 27 од 22. марта 2013. год.

COMMISSION REGULATION (EC) No 3295/93 of 26 November 1993 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЗ) број 3295/93 од 26. новембра 1993. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 27 од 22. марта 2013. год.
COMMISSION REGULATION (EC) No 2126/2005 of 22 December 2005 amending Regulation (EEC) No 350/93 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЗ) број 2126/2005 од 22. децембра 2005. године о изменама и допунама Уредбе (ЕЕЗ) број 350/93 у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 27 од 22. марта 2013. год.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна
мишљења за примену финансијских прописа,
главни уредник Даница Васиљевић. – Год. 32,бр.
1 / 2 (1992) – . – Београд: Министарство
финансија и привреде Републике Србије,
1992-. – 20 цм

Месечно. –
ISSN 0354-3242 = Билтен, службена
објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа
COBISS. SR-ID 43429132
